gṽuẽ tẽptationẽ veīre: ne deficiat et dãpnet. Nunquid
si mihi tãm fir̃ voluntate mducet̃ in eã que sup̃ ip̃m ẽ
tẽptationẽ. nec voluntas roboaret̃: qs illũ dubitet de
fecturũ et negaturũ? et si in eo modi otigerit eãdãp
nãdũ? Quẽ em̃ erubuerit me corã hoĩb⁹: erubescã et ego
eũ ait dñs corã angelis dei. In ea igit̃ ip̃a ferta voluta
teĩqua saluat̃ ybi deest facultas opeis: nõ iã posset
saluaĩ ppt̃ defectũ opeis vel opus defectiõis. Deprẽ
et in ignorãtia posse actũ dẽ. Emulem̃ p̃m tãtãtẽ. et
sectem⁹ bona opẽa frẽs mei: nec ĩ firmitatis nec igno
rãtie pt̃a vllo mõ quipẽ dẽtes. Magis aũt sollicite
tmodati agam⁹ gr̃as benigmssimo et largissimo salua
tori: q̃ humane salutis occasiones tã copiosa cãritate p
ãgrit̃? vt in hijs voluntatẽ et op⁹. in hijs sme opẽ volũ
tatẽ. in hijs eã sine voluntate op⁹ salutis ĩuenire leteꝫ:
qui vult oẽs hoies saluos fieĩ. et ad agnitionẽ sui p
uenire. Hec est em̃ vita etna: vt cognoscã⁹ p̃em verũ
deũ. et quẽ misit ihesũ xp̃m: qui vn⁹ aũ eo verus ẽ de
us sup̃ oia bñdict⁹ in secula. Amen

Sermo de cũ
cisione dñi et nominibꝰ eius

Postq̃ circũcisionẽ dñi et nominibꝰ eius
q̃sumati
st̃ Dies octo. vt circũdet̃ puer: vocũ est
nomẽ eius ihesus. Ab initio deus modũ
reptat: et michil vlq̃ immoderatũ illi placuit cõstitu.
Hic fuit q̃ nõ timmõ in põdere et mẽsum et nũo addit
vmusa? Ex et ipi hoĩ ꝓtin⁹ modũ p̃scripsit: mãdatũ
otulit dicẽs. Ex oĩ ligno ꝓadisi comedes: de ligno aũt
sciẽ bom et mali ne comedas. Ieuissimũ plane mãda
tũ: et larga oĩo mẽsua. Dz tñ sgress⁹ est hõ p̃scriptũ
sibi modũ: et ostitutũ sibi timmũ ptgress⁹. Vñ et auctõs
ab eo factẽ suã deus. Vix tãdẽ in diebꝰ abrahe aĩa sua pa
tabilis fieĩ mcipiẽs. rursũ modũ istituit: ꝓmulgat̃ legẽ.

ſ nō puoi ſmilem vſq; ꝑ. Ea ſiq̄dē ad cautelā fuerat: hec
ad medelā. Ibi ꝓhibitio facta ne ſup fluuias ſubītraēt: hīc
ā mdicta abaſio eſt: vt ſacīmēti īmedio q̄ ſubītret tollet.
Poſtremo illa q̄dē marboe data eſt. ne fructu ei⁹ veſcēt: ⁊
hec mpio corpoe: vt cāo ꝑpuꝝ ſcīmdet. Nec dubiū ſane
qui tetā q̄ humāi corpois mēbra additamētū illud ſeuia
thā ocupaet. venenū ſalicet gaipiſcēae. et īmoderate atq; ī
ordmate illecebra voluptatis: vt gñalis q̄dā abaſio oībus
neceſſaia videt. Ceterū q; ſīguloꝝ abaſionē mēbroꝝ hu
mane cīms fragilitas. et infantilis etatis īfirmtas mulla
ten⁹ ſuſtmet: pio moderamīe diſpoſitio ſupna prudit. vt
mea poſſimū ꝑte gaipiſcēna caſtigaet: mqua vehemē
tius eā ſeuīe gſtabat et violētius malignai. In oī siq̄dē
ādicēau ſpū rebellione mēbroꝝ ſolū illud vſq; adeo gtu
mav uemt: vt q̄ omnē voluītatis deliberationē ad īho
neſtos et illiatos mot⁹ aſſurgat. Nam q; hec ctūncio octa
ua fiebat die ſpē omēdabat regm celeſtis: q; videlicet ad
ūmū mflexus dierū ctul⁹ ꝓferre quādā tōne ſpēm videt.
Dic eſt q octauo potiſſimū die poſt ſolēpmtates ꝑpuas
celebrat: et īſermone dn̄ ꝑme b̄tudm copulat octa
ua: vt celeſtis regm demū itrata ꝓmiſſione eu det⁹ no
bis tōna fabricet. Scito ſane dū ctūncit puer q̄ nat⁹
eſt nobis ſaluator vocat: q; videlicet eo hor iā repeit ope
ra ſalutē noſtrā: īmaculatū illū ꝓ nobis ſanguīnē fudēs.
Nec; em iā querē eſt xp̄ianis aut voluerit xp̄s dn̄s ctūncidi:
ꝓpt hor siq̄dē circūciſ⁹ eſt ꝓpt quod nat⁹: ꝓpt quod paſſ⁹.
Nichil hoz ꝓpt ſe: ſ oīa ꝓpt electos. Nec ī pcō geitus.
nec a pcō ctūncio: nec mortuus eſt pro pcō ſuo: magis
aūt ꝓpt delicta nra. Quod vocatū eſt iq̄t ab āgelo
pus q; mpteō gaudet. Vocatū plane nō poſitū: nēpe ei
hor nomē eſt ab etno. A natua ꝓpa habet vt ſit ſaluator:
matū eſt ei hor nomē: nō mdictū ab humā vel āgelica

lx

creatiã. ¶ Dz quid dicem⁹. q egregius ille pphēta hūc ip
sū puerū multis nōib⁹ appellandū fōre p̄dicēs. hoc vnū tu
uisse videt⁹: quod solū vt p̄monuit ãgelus vt testat⁹ euã
geliſta vocatū est nomẽ ei⁹. ¶ Exultauit ysaias vt vidit
hūc dicẽ: et vidit et gauis⁹ est. Deiq; et loq̃bat⁹ ꝯtulabũ
dus et laudãs deũ. Puer nat⁹ est nobis. filius dat⁹ ẽ no
bis: et frũs est p̄nãpat⁹ sup humerũ ei⁹: et vocabit⁹ nomẽ
ei⁹ admirabilis. ꝯsiliãus. deus. fortis. pat⁹ futuri seculi:
p̄nceps pacis. ¶ Magna q̃dẽ noīa: sz vbi est nomẽ. quod
est sup oẽ nomẽ: nomẽ ihesu i quo oẽ genu flectat⁹:
Forte m̃lhs oīb⁹ vnũ illud iuuenies: ꝑ exp̄ssiũ quodãmo
et effusiũ. Nã et ip̄m est de qua sp̄osa in tãtico amoꝝ
oleũ m̃q; effusũ nomẽ tuũ. ¶ Habes ergo vnũ m̃lhs oīb⁹
appellatiõib⁹ ihesũ: nec ōmo aut vocari posset. aut esse
saluator. si forte hoc q̃ppiã defuisset. Nũc q; nō pe amu
rabilẽ eũ singuli sum⁹ exp̄ti: m̃ mutiõe vtiq; voluntã
tũ mutũ. ¶ Hoc nẽpe est saluatiõis mẽ p̄ncipiũ: cũ in
prim⁹ rsp̃uẽ quod diligebam⁹. dolẽ vñ letabam⁹. ãpleꝛ
ti quod timeba⁹: sequi quod fugieba⁹: optãe quod detes
naba⁹. ¶ Admirabilis plane q̃ hec opeãt mirabilia: sed
mirhilom⁹ et ꝯsiliarũ sese exhibeat necesse est melio
tiõe pẽitẽtie et vite ordinatiõe: ne forte sit nobis absq;
sciã zelus: et voluntati bone prudẽtia desit. ¶ Bene opa
est vt deũ q; p̄bem⁹ m̃ remissiõe videlicet p̄oꝝ delictoꝝ:
q; nec sine hac salus nobis ꝯstare p̄t: et nemo p̄t dicere
p̄ria nisi solus deus. Verũ ne id q̃dẽ suffiat ad salutẽ:
nisi forte q; exp̄ciam⁹ in expugnãdo ꝯpugnates nos.
ne ab eis dẽ rursũ ꝯcupiscẽtijs supẽm⁹: et fiãt nouissima
mea deteriora p̄oribus. Videt⁹ ne iã deesse aliud saluatoi:
Plane deesse quod mirum est. nisi et pat⁹ esse futuri
seculi: vt p eũ scilicet in ĩmortalitatẽ resurgem⁹: q; p
nitis seculi patrẽ gnam⁹ ad mortẽ. Neq; hoc sim-

si nō etiā princeps pacis pri nos vere saluaret. cui tra
ditum est regnū? ne forte sicut filij pditionis vnig
nō saluatis? resurrectum videmus ad pena. Multi
plicabit sane eius iperiū? ut mito saluator dicatur.
etiā p multitudie saluador. Et pacis nō erit finis?
ut venim noueris esse salutē si nō possit timere de
fectum Ite sermo de circūcisione dñi

POstq̄ octauas sūt dies octo. ut circūcideretur
puer? vocatū est nomē eius ihesus. Laudum
magnanimis expressum. magnū pietatis sacra
mentū. Laudum congrua lectione de verbo
abbreuiato? qđ fecit dns sup terram. Abbreui
atum in carne? ampliq abbreuiat suscepta etiā carnis
circūcisione. Humorum paulo minus ab angelis dei
filius naturā humanam induit? ut ipm ne ipius respuer
remedia humane corruptois plane multo minorit ab
eis. Habes hic magnū documētū fidei? habes et
manifestū humilitatis exemplū. Ad qđ enī tibi mēti
sio necessaria qui pcm nec genuisti nec genuisti?
Qđ ipe nō fecit. etiā ipē manifestat? qđ nō genuis
se multo etiā probat prius diuinitatis? et integri
tatis matris. Dicunt sacerdotes? qđ nec sine matre
nec sine pre generandi ppheta in lege est pcepta
mandatū. Est enī pr ab eterno? si deus est requem
pcm nō cadit. Est et mr ex ipe si virgo? nec pare
potuit corruptio corruptelam. Cui hec omnia cir
cūcidit puer? agnus sine macula? et si nō egit.
tñ voluit circūcidi. Nec vestigia quidem villi sobrie
tatis. alligatura sobrietatis nō refugit. Sic sic impij nō
sic? nō sic agit puer sine ira et elatione humane. Et rube
scimus sobrietatis ligaturā? qui de sobrietatibus medium etiā
gloriamur. Nec nemo pr angue de petro ipe pri
remedium? secundū puer? et auspex. sine villa necessi

tate suscepit. nec repulit cultrū lapideū. in quo solo
betus illa rubigo q̄ erādētur non fuit. Nos ēm̄ nō
cidi ad obstenitatem culpe erubescim⁹ agē penitentia.
ipō extreme demētie est. male pm̄ in voluerū. pea
remedia bercidi. Qui pterm̄ no fecit no dignatur
est se petrā reputari. nos z esse volum⁹. et nolum⁹
estimari. Itaq̄ sano opus est medicina. et nō ma
le sanis. Quis hom̄ tante sibi no dicā glorie.
sed vel morte q̄stus ēsmittere manū carnifici
admitteret. Ipe vo pacienter q̄ no rapuit exalta
bat. qui benerit purgatione facē no sustinet dei
tor. z dicis. Quid in suscipet primū. imo vo
q̄ in susciper humilis et mansuetus. Quid in ob
mutescerēt coram cruciente. qui coram tondente ob
mutuit coram crucifigēte silent. Alioquin non
illi erat difficile carnē suā integrā q̄servare ne fin
detur. qui fecit ne virginalis uteri porta si cum
suo fruderetur aperiret. No erat difficile phibē
ne carō illa no cruciarētur. qui nec mortuo
sint difficile custodire ne corrumpetur. Dosit
ergo q̄ suspiciati sūt dies octo ut circūciderēt puer
vocatū est nome eius ihesus. magnū z mirabile
sacramentū. Circūciditur puer. et vocat ihesus.
Quid sibi vult iste ingressio. Circūcisio nepe ma
gis salvandi q̄ salvatoris ee videtur. et salva
tore magis circūcidē dez q̄ circūcidi. Dz agnos
ce mediatore dei et hom̄. qui ab ipo naturalitas
suscepe exordio humane humana sociat. prima sumus.
Nascitur comunie. sz cum fecundissimus fructus
sic aperit. ut no deridat flos virginitatis. Pi
nis inuoluitur. sz pānis spi angelicis laudibus
honorātur. Abstondit⁹ in psepio. sz prodit in
stella radiante de celo. Sic circūcisio veritatem

susceptę hūanitatis p̄bauit. ⁊ nomē qđ est sup oē
nomē gloriā mdicat maiestatis. Circūcidit⁹ tū
bernus abrahe filius. ihesus vocat⁹ tū filius dei.
Vnq̄ eni ad mstm. prior meus iste ihesus
nomē baptiū aut tāe portat. nō est mo magn
nomis vmbra. sz veritas. Celitus siqđ mdictū
nomē elvangelista testat⁹. qđ vocatū est ab angē
lo priusq̄ in vtō conciperet⁹. Et attende verbi p
fundit atem. Postq̄ natus est ihesus. vocat⁹ ab
hoībus qđ vocatus est ab angelo. priusq̄ in vtō
conciperet⁹. Idem. quippe et s angeli saluator. ⁊ hoīs.
sz hoīs ab nitate. angeli ab mcio creature.
Vocatū est aut nomē eius ihesus. qđ vocatū emt ab
angelo. In ore ergo duoꝝ vl triū testiū stet oē
verbū. et qm̄ quod ⁊ ppha abbreuiatū. manifestiꝰ
in elvangelio legitur carolo scm. Nos frēs mei.
nos respicit hec pabola. Christus eni nec angelico
egut testimonio nec hūano. sz vt scriptū est omnia
pter eos. Triplex q̄mde q̄rendū nobis ppe salu
tis testimoniū. ne forte videamur assumpsisse nomē
dei mutuū. Et nos cū frēs sumi circūcidi nitē est.
et sic nomē saluatis accipe. Circūcidi sane nō hīa.
sz spū ⁊ veritate. Circūcidi nō vno mēbro. sz toto
corpe simul. Quz eni ⁊ aptē magis in q̄ videris ma
data est circūcisio regnet additatiū leuiathan qđ
a malo est ⁊ imputari debz. vinū sanū tamē occupat
carnē. ⁊ planta pedis vsq̄ ad vertice nō est in
nobis sanitas. nec est aliqua ps q̄ nō tabida sit ⁊ cor
beneno. Et ideo sicut pmitibus ad huc i fide et di
lectione populis. q̄ fratrū sibi mādatū coniuge circūci
sionis accepit. ⁊ sic libi creuit ⁊ virū p̄fectē toto
iubetur corpe baptizari. ⁊ totaq̄ hoīs est integra
circūcisio. Hinc est q̄ saluator mr et circūcidi

octaua die · et p̄ circūcisionē trēsmīt · dīg̃tus est crucifigi · ꝙ ibi ī pena totū corpus distensū est · Cuius similitudē mortis cōplantam̄ et nos · ut ſtribuit apl̄us · mmz q̄ nouissime trnditū est obseruates · Quē ergo mortalib⁹ circūcisio mā nisi quā cōmēdat apl̄us de ? libertā inquies ? restitui hītes hūs gtēti ſmg · Optime prius crucifixit nos et ſnpflua resecat bmulsa ? bolsterna sic pauptas · pmc labor · regularis obseruatio discipline · Certū ī hac crucifione triplex nobis quercndū est saluatis mē testimoniū · ab angelo et maria et ioseph · Oportet mp̄ ut aīa omīa nobis magnū cōsilij angelū saluatis nomē īponat · De hinc et ip̄i quoq; cōgregationis nātia est attestatio · q̄ tamq̄ mater est singulor · Mater mag̃ bmgo tamq̄ ea qua despondit apl̄o bm bno · bmgnē tamē cognōbē pōt · Ad hoc ne ip̄i ministri gtempnēdu est testimoniū · et qui mutati grē saluatoris exemplū · Hinc est ioseph locū quide oīm̄ sponsi · re aute bem seruq; dispēsator ? q̄m sine patre · boratur · magis aute nutricīq; est · Et hoc eadem manifestius · Et ab hijs q̄m foris sunt fidē mei · et ab eo q̄m mutus est habē oportet testimoniū bonū · Cuiꝰ em omīb⁹ grāta · nemīm onerosa est gl̄sacio · hinc sine dubio ꝑpa de saluate bmulsa firm̄ egregie attestatur · Frustra plane sup hijs dubitauit q̄ sui manifesto nequissimꝰ ille firm̄ accusator trahit in causā · q̄ excusat bmulsus firm̄ · Habet et a plā testimoniū ēglīe et pcīi seculare bite et hinc quoq; tpis negligeriā · q̄m ī multis offendimꝰ omēs · nisi forte ſmmortes nos arbitremur · discipulo q̄ diligebat ihēsus · humili cig̃ et pura cōfessione iudicanda ſmp exponit · et ꝑpa ſatisfacē studet arbitro · Jam ne ihūs quide pessimū illig timēda est accusatio · q̄m no iudicabit dns bis imdipm̄ · Forte ēmmari bolet

mtcionē. ⁊ ut ⁊ cam ptem caluīpnā strnē machma
bitur. ⁊ mꝫ nec firm nec ipi pris testimoniū satis
efficax videatur. ℣ Rte est ergo ut m hac parte
opituletᵗ nobis testis uterius. ⁊ qui magis cor ꝑ
ficie mtuetᵗ. ℟ quo sane ⁊ icipiendū est. ⁊ ut nō pus
ꝑ ꝓ concipiatᵗ i animo. ⁊ ꝑ eo nome salutis accipiat.
℣ Obi ergo iopꝫ presserit manifestū expedit iam
exteriora quoꝫ sibi testimonia assciare. ⁊ sicut aut aplus.
Pndentes bona nō tm cora deo. ⁊ ꝫ etiā cora hombꝫ.
℣ In circūcisione dñi Hte sermo de circ dñi et octo diebꝫ
ftis. habemꝰ qđ amemꝰ ⁊ amremᵗ. ⁊ habemꝰ etiam
qđ imitemᵗ. ℣ Patet ica magnū dignationis beneficiū. ⁊
inde grās agamꝰ. ℟ Latet aliꝫ clausū. ⁊ qđ i nobis iple
debeamꝰ ℣ Venit nazᵖ dñs ꝓ nob nō solū redimē
dos sanguīnis effusione. ⁊ sed et docēdos verbis. et
exemplis michiloming mistriendos. ℟ Sicut em pemꝰ
erat ivtile iam stare. ⁊ si detinēmur carce. ita redimi
nō ꝓdesset. ⁊ si vie finissemꝰ iguari. ℣ Na qui pus
mbenuit. ⁊ pus reducet i curiā retrudendos. ℟ Itaꝫ
mane quide erate patiēne ⁊ humilitatis ⁊ sup omnia
caritatis retaz ꝙ virtutū manifesta dedit saluator
exempla. ⁊ mistice figuris velata. ℣ Zanteꝙ ad
hec disputeda veniamꝰ. deleāt aliꝫ pus de ista et
tam manifesta dignatiōe loquī. ℟ Habent angeli glām
pura et ꝑfām. ⁊ ꝫ nec nos erimꝰ sine gloria. Videmꝰ
glām eius glām quasi unigeniti a pre. ⁊ glām miseri
cordie et affectus. veri patris. ⁊ gloria. prodeuntis ex
corde pris. et prona plane vista exhibemus. ℣ Omēs
em patriarchē aut aplus. ⁊ et egent gla dei. Et
alio loco. absit michi magē absit gloriari. nisi i cruce dñi
nri ihu xpi. ℟ Quid em gloriosiꝫ. ⁊ ꝙ tamen est
manet nos deus. ⁊ Nec ue illi maior gla ꝙ tanta
dignatio et benignitas tanta. ⁊ eo utiꝫ dulcissima.

ꝑ tam ḡtuita. ¶ Nā et ꝓmptꝰ mortuus ē. Videtis ḡtum fecit. et ꝑ qualibꝫ. ¶ Qualibꝫ ut non superbiamꝰ. quātū ne desperꝰ. ¶ Otra ut habeamus nō spm habē hui⁹ mūdi. sz spm qui ex deo est: ut sciamus ꝙ a deo donati sūt nobis. ¶ Nolite obscurari sicut equus z mulus. sz sicut pius nūcius qđ audit. Vt nūcius fidelis sit apud te. et ego sempiternus. Talia enī nūcia cognoscit possessor suus. et ꝑspexit dñs suus. ¶ Ipse potius est eis prosternū fenū. ipe qui panis est angelorū. Ipe est enī panis vivus de quo vivedebet homo. sz quia homo nūcius fragilis est. et panis fragilis est fenū. ne ulla sit via de eo. ¶ Et hui⁹ quide nativitatis sacramenti die natalitia celebrata est. qui verbū caro factū est. et cū sit omnis caro fenū. Ipse ergo de mortalibus est ab angelis. et spiritu inbecillis ut homo. ¶ Hodie vero mirabilia ꝙdā audio. Tam immortalis est multo mirꝫ angelis. qui nō solū forma hominis. sed forma habz principis. et infigitur. velut quidam cauterio latronis. Quid est enī circūcisio. nisi superfluitatis et pcti medicina. ¶ Iste die ihūs quide suppliciū. quod circūcidatur. ¶ Vone tu verus es deus de deo pre. homo verꝰ sis omnis pcti de virgine nat⁹. Quid facies circūcidentes eū. ¶ Putatis ꝙ sup ea tade possit illa sententia. mastrilq tuiq spuci caro circūcisa nō fuit pibit. nā illa de populo suo. ¶ Obliuisti pater filiū verꝰ sis. aut nō cognoscit eū mysticū circūcisionis habēt. ¶ Vmo vō si quomō posset nō agnoscē filiū. mysticis ei bene cōplacuit. eo fortassome signo potuit ignorare eū multo ꝛo circūcisione. quā pcedentibꝫ ipe prudenter ob purgationē vitiꝫ delictorū. ¶ Et quid mirū si carnē ꝑ membra accepit circūcisionē. quā tamē miserꝰ nō habuit necessariā. ¶ Vone et membris meis sepe ꝑ vitꝫ

mfirmitate.ꝫ alti adhibet cumulo.ℭ Dolet caput et
brachio fit torcular.ℭ Dolet renes et fit tibia. Sta
hodie p totaꝫ corpis pudendꝫ: cauterii quoddꝫ mfirmꝰ
est capiti. ℭ Demꝫ quid mꝛ si p nobis dignatꝰ est
crucidi: p quibꝫ dignatus est et mori. Totus si qnde
mecꝫ datus: et totus in eos usus expensus ē. ℭ Ego em
audies quia transit ad cauterē filiꝫ magni regis: ꝫ cepi
alcaꝫ gemē: ꝫ mrabilꝫ exclamaꝫ dicēs. Fili dei miserē
mei. Ut ille sicud benigmssimꝰ: qꝫ nā mst est fletus
iste: ꝫ et tribulatus q nudo.ℭ Et dicit ei. Ipe est adꝝ
pditor ille quē pater dester tridi fecit ad cauterē:
donec cogitet quibꝫ eū supplicijs faciat interire. Qđ
aget tuꝫ nā bonitas: ꝫ cui ppū est miserei semp ꝫ pce.
Descendit ad cauterē: venit ut educat vinctū de do
mo carceris. Videt bō nō inimicos odij quo oderāt
prem: sed cupiebat mfilium. Unde ꝫ ipe ait. Luna ode
rūt me et prem meū. Quid ergo fecerūt mpij: ꝫ
quibꝫ grauis erat etiā ad videndū.ℭ Hic est magnus
heres: venite occidamꝰ eū. Hic ergo occiderūt agnū
dī: ꝫ et si via qnde pmicem: si ad mum saluet. Illi eū
sanguinē agni fuderūt: nos autē sanguē bibimꝰ illiꝰ.
Intrepidꝰ calicē salutis: ꝫ calicē mebriamꝰ q̄ p̄clarꝰ
est.ℭ Ecce hodie gnūs agnus: ꝫ nā ann pastos dies te
lebramꝰ aduentū eiꝰ ad carcerē huius mundi: id est die
natalis. Hodie bō celebramꝰ q̄ carcerem ꝫ vinculā
nm suscepit: ꝫ hodie qui pcm nō fecit. ut reos absol
uat. Mortalis nanꝫ corꝝ carcerem mseruit. Hodie sub
lege reus est qui legē dedit. Et dicendū est iam:
quid illaꝫ crucifixione nobis spāliꝰ mdicat: attendimꝰ.
Lex est sine cā in lege pceptū. nec sine causa mdicō
completū est: ut tertia die fiat crucifixio. Et qꝫ
cognouit sensit dm: ꝫ aut qꝫ consiliarꝰ eiꝰ fuit: Ut
sit nūc mis desideriꝰ aduocatꝰ spūs. qui struxit cu-

lxm.

alta dei ⁊ et edisserat nobis sacm̃entū istud octaue dei.
¶ Nō ignorantq̃ iam oportē hoiem nasci denuo ⁊ nā pter
hoc natus ē sēdo filiq̃ dei. ¶ In pcīs siquidē nascim̃ omēs ⁊
et nūc hōiēq̃ renasci ī gr̃a. ēpō ⁊ baptizate quidē ⁊ recipim⁹
sz totū perijt ⁊ secularī vitā. ¶ Nūc p̄mū misericordē de-
scendit gr̃a nob⁹ opatrix ⁊ ut ī nouitate vite am-
bulemq̃. ℭ Ergo nascit̄r hō. q̃ sol iustic̄ ortus ī animo
pcōz illuminat tenebras ⁊ horrendū q̃ dei ndīcū
miseris obturbq̃ offert ⁊ addens ad terrorē bmodi
breuē diez numerū. et finē mētū. ¶ Nec plane ḡtuz
est. ad quia demorabit̄ fletus ⁊ et nūc est addi nu-
mm letic̄ ⁊ ut auctā faciat nobis miam suā. ℭ Sic
cū fit vespe ⁊ mane dies vnus. ℭ Est aut̄ dies ista ne-
cis ⁊ reddens cuiq̃ ēpō suū est ⁊ nobis miserā. miam
deo. ¶ In hac die puer nascit̄r ⁊ q̃ eo ipso q̃ diuinā
ad amorē pūc et odiū pcī animā excitat̄r. ℭ Pe-
riculosū est si forte delit mē seculi turbas agē pō
tencia ⁊ sibi nimiz alij benematis psuasionibus. alij
lucidis exemplis priorib⁹ ad pcm allicat ⁊ alij
adulationibq̃ ī vanā gl̃am. alij detractionibq̃ ī ipa
ricia animā eiq̃ deiciant. ¶ Oret̄r ī nūc est pru-
dēcie radius ⁊ oret̄r ēptas et q̃ ī portunas pserim ⁊ de
gr̃acie opportunitates ⁊ occasiōes pcī offerat mūdi ne-
mut ⁊ q̃ debilis sit ad illas hūana anima. mauīc q̃ pcī
assuetudē sit nutrita. ¶ In hac ergo die prudēcie eligat
de pcīs seculo negē fugē ⁊ dicens cū pphā. Odiui ecclesiā
malignantiū ⁊ et cū impijs nō sedebo. ℭ Et mūdi fugere
hoc ⁊ forte cū solet eligē solitudinē ⁊ nō sanis attendens
ppam misericordiā ⁊ et periculosam dyaboli luctā. ¶ Unde cū
periculosius q̃ solū luctam, et antiquū hostē bersuras ⁊
a quo videatur ⁊ et q̃ vidē nō possit. ℭ Itaq̃ ī fortitu-
dinis die habet necessaria ⁊ ut nouit custodiendā ad
dīm fortitudinē. et tacie multoz pūc pugnacem de-

ꝑtendi: ubi tot sunt amplexiarum quies soci? et tales q̃ dicet
pm̃ cū apl̃o: q̃ nō ignoramus astucias ei⁹. Comꝫ
gaudeo cū p̃fortitudine sua terribilis est: ut castrorū acies
ordinata. De ante soli: q̃ si crediderit nō habz subleuate.
Q̃si cum̃ eo antiq̃s fidibꝫ gratia hāc gressum audiuimꝰ:
nec expedit temere se committere huic periculo. nec oportz
temptare deū. Sicut et mgr̃. m̃r de amatho rice logices:
qui nō quęrit sibi magr̃ seruire nouicio. si mōsterij p̃lationē
diuitias didicerunt q̃ diabolū multoꝝ solacio ad docti pugnā
te. Imꝰ ihūc fortitudinis die. ad id q̃d ia cepat. id e
diuq̃ ecclesia malignatiū. etiā addit q̃d sepiꝰ. Lauabo
mr̃ lacrimis meas. Cū cū elegit ee ī congregatione
militē: nūq̃ elegit ee mgr̃. qui nō ddū discipulꝰ fuit. et docē
q̃ddiu ee nūq̃. Quomō aut̃ ee se aut alios motus
nr̄os inanes potit temperare. Nemo carnē sua odio habuit.
Quomō ergo putatis si ia mgr̃ suus fuit iste. q̃ facile
sibi q̃q̃ eo amplius quo familiarꝰ q̃ desiderat. Illu
cepit ergo dicere quare. ut q̃d quomō ꝑari z refrenare
possint. ironū meres motus uoluptatis. bestiales motus
curiositatis. ferocissimos motus elationis sue. Eligat abiectꝰ
ī domo dei sui. et subiectꝰ ee mgr̃o. sub quo frangatur
ei uoluptas. et obediēte freno ꝛ impetuositatis reprimat.
Scꝝ ꝑdidit ꝓphetā. Imposuisti homines sup capita nr̄a.
Ne dedignandū seruo quod pressit mr̃ duo. siquidē nō
est seruꝰ maior dno suo. Ille cū ī ia ꝓfectū peruenisset etatis
et sapiā. et grā apud deū z hoīes. et cū ia ꝓfectꝰ annoꝝ
esset et remansisset ī ihrlm. nuncupat a bta uirgine. et a
ioseph cuius filius putabatur. ī medio doctoꝝ audiēs illos
et interrogans. ty desiderat cū illis z cāt subditꝰ illis. Et
tu ergo subditꝰ esto ꝓpter illū. Ziam tibi ī pā obediēte
sua aliqua forte fassis dura et aspa ostendē ꝑtꝰ. ut accipias
mādi ꝑcepta nonulla q̃ licet salubria sint. mmagis sua
uia videant. Nec. si moleste repue sustinē. si indignē platū.

·Lrnn·

si mihi murmurauerit. tu corripe. Ecce si cotidie implecas quod uidetur. non est hec uirtus patientie. sed belue malicie. Ne cesse est ergo ut tibi illucescat dies patientie. per quam omnia dura et aspera tacita amplectamur. et ista. Te magis demulcebis et diuinus arguies. cui nimium displicet quod saluti fuit. et in cogitatione tua semper presumpseris quoadusque adhuc ipse te metipsum nullatenus te in omnibus accusare. ipsum uero magis excusare laborabis. Porro in hac cauendum tibi arbitror a superbia. Magnum enim est omnes sic uincere semetipsum. Melior est enim aut salomone paciens uiro fortis. et qui dominatur animo suo. expugnatore ciuitatum. Considera denique qui manifeste ipsa scripta doceat. necessariam esse humilitatem. post patientiam dicens. Veruptamen deus subiecta esto anima mea. ipse enim ab ipso patientia mea. Nonne uidetur hic occasione patientie. temptationem sensisse superbie. Et Nunc est ergo ut illuminet cor tuum meus humilitatis. et declarem quod a te sit. quod a deo. ut non alium sapias. quam deus superbis resistit. humilibus autem gratiam. Iam uo cum christus dominus fuerit exercitatus. roga deum dominum tibi lumine deuotionis diem serenissimum et sabbatum nitens. in quo tamquam emeritus miles et laboribus uniuersis uacuus absque labore. dilatato animo recede currens uia mandatorum dei. ut quodammodus cum amantissimo et recreatiuo spiritu fruebas. decretum ita cum summa dilectione pagas et delationem. Hanc nisi fallor petebat quod aut. Remitte mihi ut refrigerem. Nec si dicat. Quomodo labore et dolore isto crucior. et morte affligor tota die. Remitte mihi ut refrigerem. Vnum ad hanc quidem presumptionem paucis satisfecit. in hac uita. Nec enim si quis aliquis uiderit hanc habere. communio credatur sibi nitet est. maxime si nouitius est. nec presumptuosa ascendit gradus. Puto enim diuinos pusillos recede blandicijs talibus solet allicere. sed nouerint quid eiusmodi sint. grauem hanc pestem sibi nocuisse. Ubi de

bonoz memores sint malozz: z in die malozz no memores sint bonoz. Longe alit qui exercitatos habet sensus: ad discretionis huius felicis occidentale fruitur. Et multi tota vita sua ad hoc redeunt: et nunq̃ proficiunt. Quibus tm spicie et pfecuaue romati sunt: stultum ut de corpe exeunt reddit. q̃ in hac vita dispensatoie est negatiu: illue pducte consolatiõ. quo pius tendebat ipi cui gia: ut co sumati breui expleant tpa multa. Illis vo qui ad hanc discretionis gratiã puenit. vnu videt restare periculum: et omo timendu eis a demonio meridiano. Spe enim sathanas trasfigurat se in angelu lucis. Hoc ergo timendu ei qui tanta delectatione omia fecit ne diu sequit affectione corpis destruat p̃ moderatam exercitationem: ac deinde nocte sicut no sine magno spualis exercij detrimento. certa debilitate corpis cuncta occupari. Ergo nec sic metuit qui carnis illecebis nocte est lumine discretionis: q̃ mater virtutu est. et estimatio pfectionis. Hec mmez docz. ne quid nimis. octaua dies i qua circucidit puer: i qua discretio circuncidit: ut no plus quam sit. Nã qui nimis c. fructu bonoz opis abstinendo no circucidit: sicut q̃ rep̃dus est et nimis facit. In hac fide nomen xpi et nomen salutis: nec de eo qui sic auersarius dubitare dice. q̃ sua xp̃i salute opat. Desp adhuc cu diem dicet puer angeli qui norut secreta celestia: sed ego nunc puru et fiducialiter salutis nomen impono. Liberu qua omo tanu ista atus est ut tris. huius discretionis locu tibi fides suppleat virtus obedientie: ut nichil plus nichil nimis: nichil aliud q̃ impatu sit faciatis.

Sermo i epyphania de tribus apli. apparuit benignitas. et humanitas. et scãi dei tripliciter apparitionem.

Apparuit benignitas z humanitas saluatoris nri dei. Gratias do p quã sic habundat

lxv